

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การประมาณอุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติในประเทศไทยจะทำการศึกษาโดยใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลพาแนลแบบไม่นิ่ง ได้แก่ การทดสอบพาแนลยูนิทรูทเพื่อทำการทดสอบความนิ่งของข้อมูลตัวแปรที่นำมาศึกษา และทำการทดสอบพาแนลโคอินทิเกรชันเพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในแบบจำลองอุปสงค์การท่องเที่ยว แล้วจึงทำการประมาณอุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติในประเทศไทย ซึ่งผลที่ได้จากการศึกษาสามารถแบ่งออกได้เป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการทดสอบพาแนลยูนิทรูทของตัวแปรที่นำมาศึกษา ด้วยวิธีการทดสอบพาแนลยูนิทรูทที่แตกต่างกัน ได้แก่ การทดสอบด้วยวิธี LLC Test วิธี Breitung Test วิธี Hadri Test วิธี IPS Test และวิธี Fisher-Type Tests โดยใช้ Fisher-ADF และ Fisher-PP โดยผลจากการทดสอบจะนำเสนอข้อมูลในรูปแบบของตาราง ซึ่งแยกออกเป็นผลการทดสอบพาแนลยูนิทรูทของตัวแปรด้วยวิธีการทดสอบที่แตกต่างกัน

ส่วนที่ 2 ผลการศึกษาอุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติในประเทศไทย ประกอบด้วย ผลการทดสอบพาแนลโคอินทิเกรชันด้วยวิธีของ Pedroni และวิธีของ Kao ซึ่งผลจากการทดสอบจะนำเสนอข้อมูลในรูปแบบของตาราง โดยแยกออกเป็นผลของการทดสอบแต่ละวิธี สำหรับผลการประมาณอุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติในประเทศไทยด้วยวิธี Group-Mean FMOLS จะนำเสนอข้อมูลในรูปแบบของตาราง

ส่วนที่ 3 ผลการศึกษาอุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจากกลุ่มประเทศเอเชียและกลุ่มประเทศนอกเอเชีย ประกอบด้วย ผลการทดสอบพาแนลโคอินทิเกรชันด้วยวิธีของ Pedroni และวิธีของ Kao ของแต่ละแบบจำลอง ซึ่งผลจากการทดสอบจะนำเสนอข้อมูลในรูปแบบของตาราง โดยแยกออกเป็นผลการทดสอบของแต่ละกลุ่มและแต่ละวิธี สำหรับผลการประมาณอุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจากกลุ่มประเทศเอเชียและกลุ่มประเทศนอกเอเชียด้วยวิธี Group-Mean FMOLS จะนำเสนอข้อมูลในรูปแบบของตาราง โดยแยกออกเป็นผลการประมาณของแต่ละกลุ่มประเทศ

ส่วนที่ 4 ผลการศึกษาอุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจากประเทศต้นทางแต่ละประเทศ ทั้งนี้เนื่องจากการประมาณอุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติในประเทศไทย

ด้วยวิธี Group-Mean FMOLS จะแสดงผลการประมาณอุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจากประเทศต้นทางแต่ละประเทศ ซึ่งเป็นผลจากการประมาณค่าด้วยวิธี FMOLS โดยผลการประมาณจะนำเสนอข้อมูลในรูปของตาราง

4.1 ผลการทดสอบพาแนลยูนิทรูท

ผลการทดสอบพาแนลยูนิทรูทตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ อุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติในประเทศไทย ($\ln DT$) ราคายาได้ของประชากร ($\ln Y$) ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ($\ln TC$) ราคาค่าโดยสารโดยเปรียบเทียบ ($\ln RP$) และอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ ($\ln ER$) ด้วยวิธี LLC Test วิธี Breitung Test วิธี Hadri Test วิธี IPS Test และวิธี Fisher-Type Tests โดยใช้ Fisher-ADF และ Fisher-PP มีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 4.1 แสดงผลการทดสอบพาแนลยูนิทรูทของตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

Level หรือ $I(0)$						
ตัวแปร	LLC	Breitung	Hadri	IPS	Fisher-Type	
					ADF	PP
$\ln DT$	1.31240 (0.9053)	-0.03721 (0.4852)	6.62834* (0.0000)	0.82392 (0.7950)	16.4991 (0.6852)	23.0738 (0.2852)
$\ln Y$	-0.24706 (0.4024)	0.06620 (0.5264)	7.12993* (0.0000)	-1.06174 (0.1442)	35.0335* (0.0199)	8.57058 (0.9874)
$\ln TC$	-2.73092* (0.0032)	3.85722 (0.9999)	8.76998* (0.0000)	3.05898 (0.9989)	3.23654 (1.0000)	1.00019 (1.0000)
$\ln RP$	-0.40512 (0.3427)	0.84845 (0.8019)	7.07289* (0.0000)	-0.37776 (0.3528)	24.9479 (0.2034)	11.7999 (0.9228)
$\ln ER$	0.58282 (0.7200)	-2.52496* (0.0058)	6.83653* (0.0000)	0.77695 (0.7814)	16.1523 (0.7071)	12.6533 (0.8918)

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

First Difference หรือ $I(1)$						
ตัวแปร	LLC	Breitung	Hadri	IPS	Fisher-Type	
					ADF	PP
$\Delta \ln DT$	-7.20614* (0.0000)	-4.77911* (0.0000)	1.04766 (0.1474)	-9.49747* (0.0000)	107.582* (0.0000)	105.444* (0.0000)
$\Delta \ln Y$	-7.77013* (0.0000)	-3.45978* (0.0003)	2.06315** (0.0195)	-7.84641* (0.0000)	90.4265* (0.0000)	86.7595* (0.0000)
$\Delta \ln TC$	-13.8143* (0.0000)	-15.4356* (0.0000)	29.8300* (0.0000)	-11.9947* (0.0000)	135.770* (0.0000)	297.938* (0.0000)
$\Delta \ln RP$	-4.82939* (0.0000)	-5.34273* (0.0000)	2.97270* (0.0015)	-4.88061* (0.0000)	56.9811* (0.0000)	43.3181* (0.0019)
$\Delta \ln ER$	-9.69939* (0.0000)	-6.97334* (0.0000)	1.39378 (0.0817)	-7.83625* (0.0000)	88.1009* (0.0000)	88.5044* (0.0000)

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ : ค่า Probability Values แสดงในวงเล็บ

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.1 ผลการทดสอบพหุคูณของตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาอุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติในประเทศไทย มีรายละเอียด ดังนี้

ผลการทดสอบด้วยวิธี LLC Test ที่ระดับ Level พบว่าค่าสถิติที่ได้ของตัวแปรค่าใช้จ่ายในการเดินทาง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก นั่นคือ ข้อมูลไม่มียูนิทรูท ดังนั้นตัวแปรค่าใช้จ่ายในการเดินทาง มีความนิ่งที่ระดับ Level หรือมีอันดับความสัมพันธ์ของข้อมูล (Order of Integration) เท่ากับ 0 หรือ $I(0)$ สำหรับตัวแปรอื่นๆ ค่าสถิติที่ได้ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานหลัก นั่นคือ ข้อมูลมียูนิทรูทหรือข้อมูลไม่นิ่ง ที่ระดับ Level หรือ $I(0)$ เมื่อนำข้อมูลมาทำการทดสอบที่ระดับ First Difference พบว่าค่าสถิติที่ได้ของทุกตัวแปรดังกล่าวมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก นั่นคือ ข้อมูลไม่มียูนิทรูท ดังนั้นตัวแปรอุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติในประเทศไทย ระดับรายได้

ของประชากร ระดับราคาโดยเปรียบเทียบ และอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ มีความนิ่งที่ระดับ First Difference หรือมีอันดับความสัมพันธ์ของข้อมูล เท่ากับ 1 หรือ $I(1)$

ผลการทดสอบด้วยวิธี Breitung Test ที่ระดับ Level พบว่าค่าสถิติที่ได้ของตัวแปรอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก นั่นคือ ข้อมูลไม่มียูนิทรูท ดังนั้นตัวแปรอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ มีความนิ่งที่ระดับ Level หรือมีอันดับความสัมพันธ์ของข้อมูล เท่ากับ 0 หรือ $I(0)$ สำหรับตัวแปรอื่นๆ ค่าสถิติที่ได้ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานหลัก นั่นคือ ข้อมูลมียูนิทรูทหรือข้อมูลไม่นิ่งที่ระดับ Level หรือ $I(0)$ เมื่อนำข้อมูลมาทำการทดสอบที่ระดับ First Difference พบว่าค่าสถิติที่ได้ของทุกตัวแปรดังกล่าวมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก นั่นคือ ข้อมูลไม่มียูนิทรูท ดังนั้นตัวแปรอุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติในประเทศไทย ระดับรายได้ของประชากร ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง และระดับราคาโดยเปรียบเทียบ มีความนิ่งที่ระดับ First Difference หรือมีอันดับความสัมพันธ์ของข้อมูล เท่ากับ 1 หรือ $I(1)$

ผลการทดสอบด้วยวิธี Hadri Test ที่ระดับ Level พบว่าค่าสถิติที่ได้ของตัวแปรทุกตัว มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก นั่นคือ ข้อมูลมียูนิทรูทหรือข้อมูลไม่นิ่งที่ระดับ Level หรือ $I(0)$ เมื่อนำข้อมูลมาทำการทดสอบที่ระดับ First Difference พบว่าค่าสถิติของตัวแปรค่าใช้จ่ายในการเดินทาง และระดับราคาโดยเปรียบเทียบ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 สำหรับระดับรายได้ของประชากร มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก นั่นคือ ข้อมูลมียูนิทรูทหรือข้อมูลไม่นิ่งที่ระดับ First Difference หรือ $I(1)$ ส่วนค่าสถิติของตัวแปรอุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติในประเทศไทย และอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานหลัก นั่นคือ ข้อมูลไม่มียูนิทรูทหรือข้อมูลมีความนิ่งที่ระดับ First Difference หรือมีอันดับความสัมพันธ์ของข้อมูล เท่ากับ 1 หรือ $I(1)$

ผลการทดสอบด้วยวิธี IPS Test ที่ระดับ Level พบว่าค่าสถิติที่ได้ของตัวแปรทุกตัวไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานหลัก นั่นคือ ข้อมูลมียูนิทรูทหรือข้อมูลไม่นิ่งที่ระดับ Level หรือ $I(0)$ เมื่อนำข้อมูลมาทำการทดสอบที่ระดับ First Difference พบว่าค่าสถิติที่ได้ของตัวแปรทุกตัวมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก นั่นคือ ข้อมูลบางประเทศไม่มียูนิทรูทหรือข้อมูลบางประเทศมีความนิ่ง ดังนั้นตัวแปรอุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติในประเทศไทย ระดับรายได้ของประชากร ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ระดับราคาโดยเปรียบเทียบ และอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ มีความนิ่งที่ระดับ First Difference หรือมีอันดับความสัมพันธ์ของข้อมูล เท่ากับ 1 หรือ $I(1)$

ผลการทดสอบด้วยวิธี Fisher-Type Tests โดยใช้ Fisher-ADF ที่ระดับ Level พบว่าค่าสถิติที่ได้ของตัวแปรระดับรายได้ของประชากร มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก นั่นคือ ข้อมูลบางประเทศไม่มียูนิทรูทหรือข้อมูลบางประเทศมีความนิ่ง ดังนั้นตัวแปรระดับรายได้ของประชากร มีความนิ่งที่ระดับ Level หรือมีอันดับความสัมพันธ์ของข้อมูลเท่ากับ 0 หรือ $I(0)$ สำหรับตัวแปรอื่นๆ ค่าสถิติที่ได้ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานหลัก นั่นคือ ข้อมูลมียูนิทรูทหรือข้อมูลไม่นิ่งที่ระดับ Level หรือ $I(0)$ เมื่อนำข้อมูลมาทำการทดสอบที่ระดับ First Difference พบว่าค่าสถิติที่ได้ของทุกตัวแปรดังกล่าวมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก นั่นคือ ข้อมูลบางประเทศไม่มียูนิทรูทหรือข้อมูลบางประเทศมีความนิ่ง ดังนั้นตัวแปรอุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติในประเทศไทย ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ระดับราคาโดยเปรียบเทียบ และอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ มีความนิ่งที่ระดับ First Difference หรือมีอันดับความสัมพันธ์ของข้อมูล เท่ากับ 1 หรือ $I(1)$

ผลการทดสอบด้วยวิธี Fisher-Type Tests โดยใช้ Fisher-PP ที่ระดับ Level พบว่าค่าสถิติที่ได้ของตัวแปรทุกตัวไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานหลัก นั่นคือ ข้อมูลมียูนิทรูทหรือข้อมูลไม่นิ่งที่ระดับ Level หรือ $I(0)$ เมื่อนำข้อมูลมาทำการทดสอบที่ระดับ First Difference พบว่าค่าสถิติที่ได้ของตัวแปรทุกตัวมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก นั่นคือ ข้อมูลบางประเทศไม่มียูนิทรูทหรือข้อมูลบางประเทศมีความนิ่ง ดังนั้นตัวแปรอุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติในประเทศไทย ระดับรายได้ของประชากร ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ระดับราคาโดยเปรียบเทียบ และอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ มีความนิ่งที่ระดับ First Difference หรือมีอันดับความสัมพันธ์ของข้อมูล เท่ากับ 1 หรือ $I(1)$

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบผลจากการทดสอบพหุแนลยูนิทรูทของตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ซึ่งใช้วิธีทดสอบที่แตกต่างกัน พบว่ามีเพียงการทดสอบด้วยวิธี IPS Test และวิธี Fisher-Type Tests โดยใช้ Fisher-PP ให้ผลการทดสอบที่ตัวแปรทุกตัวมีความนิ่งที่ระดับ First Difference หรือมีอันดับความสัมพันธ์ของข้อมูล เท่ากับ 1 หรือ $I(1)$ ดังนั้นการศึกษาในครั้งนี้จึงเลือกใช้ผลการทดสอบพหุแนลยูนิทรูทจากวิธี IPS Test และวิธี Fisher-Type Tests โดยใช้ Fisher-PP ซึ่งให้ผลการทดสอบที่ตัวแปรทุกตัวมีอันดับความสัมพันธ์ของข้อมูลเดียวกัน คือ อันดับที่ 1 หรือ $I(1)$ เพื่อนำไปใช้ในการทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรหรือการทดสอบพหุแนลโคอินทิเกรชัน โดยสามารถสรุปการเปรียบเทียบผลการทดสอบพหุแนลยูนิทรูทของตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา ได้ดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 แสดงการเปรียบเทียบผลการทดสอบพหุคูณนิทรุทของตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

Level หรือ $I(0)$						
ตัวแปร	LLC	Breitung	Hadri	IPS	Fisher-Type	
					ADF	PP
$\ln DT$	-	-	-	-	-	-
$\ln Y$	-	-	-	-	***	-
$\ln TC$	***	-	-	-	-	-
$\ln RP$	-	-	-	-	-	-
$\ln ER$	-	***	-	-	-	-
First Difference หรือ $I(1)$						
ตัวแปร	LLC	Breitung	Hadri	IPS	Fisher-Type	
					ADF	PP
$\Delta \ln DT$	***	***	***	***	***	***
$\Delta \ln Y$	***	***	-	***	***	***
$\Delta \ln TC$	***	***	-	***	***	***
$\Delta \ln RP$	***	***	-	***	***	***
$\Delta \ln ER$	***	***	***	***	***	***

ที่มา : สรุปจากการคำนวณ

หมายเหตุ : *** ข้อมูลไม่มีนิทรุทหรือข้อมูลมีความนิ่ง

- ข้อมูลมีนิทรุทหรือข้อมูลไม่นิ่ง

4.2 ผลการศึกษาอุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติในประเทศไทย

ผลการศึกษาอุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติในประเทศไทย ประกอบด้วย ผลการทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรในแบบจำลองอุปสงค์การท่องเที่ยว โดยการทดสอบพหุคูณโคอินทิเกรชันด้วยวิธีของ Pedroni และวิธีของ Kao และผลการประมาณอุปสงค์การท่องเที่ยวด้วยวิธี Group-Mean FMOLS ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

4.2.1 ผลการทดสอบพหุสมการโคอินทิเกรชันแบบจำลองอุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติในประเทศไทย

ตารางที่ 4.3 แสดงผลการทดสอบพหุสมการโคอินทิเกรชันแบบจำลองอุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติในประเทศไทย ด้วยวิธีของ Pedroni

ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบ	Specification		
	None	Intercept	Intercept and Trend
Panel ν - Statistic	-0.447652 (0.3609)	0.741320 (0.3031)	-0.064069 (0.3981)
Panel ρ - Statistic	1.044047 (0.2313)	0.902474 (0.2655)	1.481758 (0.1331)
Panel pp - Statistic	-0.012288 (0.3989)	-0.953225 (0.2533)	-1.294281 (0.1726)
Panel ADF - Statistic	0.101281 (0.3969)	-1.558234 (0.1185)	-1.248334 (0.1830)
Group ρ - Statistic	2.292048** (0.0288)	2.226890** (0.0334)	2.121202** (0.0421)
Group pp - Statistic	0.379793 (0.3712)	-0.354898 (0.3746)	-1.675969 (0.0979)
Group ADF - Statistic	0.669166 (0.3189)	-1.082844 (0.2220)	-2.347594** (0.0254)

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ : ค่า Probability Values แสดงในวงเล็บ

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.3 ผลการทดสอบพหุสมการโคอินทิเกรชันแบบจำลองอุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติในประเทศไทย ด้วยวิธีของ Pedroni พบว่าในกรณีที่ทำการทดสอบโดยกำหนดให้ไม่มีค่าคงที่ (Intercept) และแนวโน้มของเวลา (Trend) ค่าสถิติ Group ρ - Statistic มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อทำการทดสอบโดยกำหนดให้มีค่าคงที่ พบว่าค่าสถิติ Group ρ - Statistic มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อทำการทดสอบโดยกำหนดให้มีค่าคงที่ และ

แนวโน้มของเวลา พบว่าค่าสถิติ Group ρ - Statistic และค่าสถิติ Group ADF - Statistic มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก นั่นคือ มีโคอินทิเกรชัน ดังนั้น ตัวแปรในแบบจำลองอุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติในประเทศไทยมีโคอินทิเกรชัน หรือมีความสัมพันธ์กัน

จากค่าสถิติ Group ρ - Statistic และค่าสถิติ Group ADF - Statistic ซึ่งเป็นค่าสถิติแบบ Group Panel Statistics ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่ามีอย่างน้อย 1 ประเทศที่ตัวแปรในแบบจำลองอุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติในประเทศไทยมีความสัมพันธ์กัน

ตารางที่ 4.4 แสดงผลการทดสอบพหุเมตริกโคอินทิเกรชันแบบจำลองอุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติในประเทศไทย ด้วยวิธีของ Kao

ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบ	Intercept
ADF - Statistic	-2.779479* (0.0027)

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ : ค่า Probability Values แสดงในวงเล็บ

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.4 ผลการทดสอบพหุเมตริกโคอินทิเกรชันแบบจำลองอุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติในประเทศไทย ด้วยวิธีของ Kao ซึ่งมีวิธีการทดสอบที่กำหนดค่าให้มีค่าคงที่เพียงวิธีเดียว พบว่าค่าสถิติ ADF - Statistic มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก นั่นคือ มีโคอินทิเกรชัน ดังนั้น ตัวแปรในแบบจำลองอุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติในประเทศไทยมีโคอินทิเกรชัน หรือมีความสัมพันธ์กัน

ดังนั้น จากผลการทดสอบพหุเมตริกโคอินทิเกรชันแบบจำลองอุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติในประเทศไทย ด้วยวิธีของ Pedroni และวิธีของ Kao สามารถสรุปได้ว่าตัวแปรในแบบจำลองอุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติในประเทศไทยดังกล่าวมีโคอินทิเกรชัน หรือมีความสัมพันธ์กัน

4.2.2 ผลการประมาณอุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติในประเทศไทย

ตารางที่ 4.5 แสดงผลการประมาณอุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติในประเทศไทย

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์ที่ประมาณได้
$\ln Y$	2.53 (17.73)*
$\ln TC$	-0.07 (-2.14)*
$\ln RP$	-1.93 (-4.28)*
$\ln ER$	0.38 (2.49)*

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ : ค่า t -Statistic แสดงในวงเล็บ

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4.5 พิจารณาผลการประมาณอุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติในประเทศไทย พบว่าค่าสถิติของตัวแปรระดับรายได้ของประชากร ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ระดับราคาโดยเปรียบเทียบ และอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ดังนั้นตัวแปรต่างๆ ดังกล่าว มีอิทธิพลต่ออุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติในประเทศไทย ซึ่งขนาดผลกระทบของตัวแปรต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่ออุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติในประเทศไทย มีรายละเอียด ดังนี้

ปัจจัยที่มีอิทธิพลมากที่สุด คือ ระดับรายได้ของประชากร โดยพบว่าระดับรายได้ของประชากรมีอิทธิพลต่ออุปสงค์การท่องเที่ยวในทิศทางเดียวกัน เมื่อระดับรายได้ของประชากรเปลี่ยนแปลงไปร้อยละ 1 จะทำให้อุปสงค์การท่องเที่ยวเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกันเท่ากับร้อยละ 2.53 ซึ่งผลจากการประมาณผลกระทบที่ได้พบว่าค่าความยืดหยุ่นของอุปสงค์การท่องเที่ยวต่อระดับรายได้มีค่ามาก แสดงถึงอุปสงค์การท่องเที่ยวเป็นสินค้าฟุ่มเฟือย (Luxury Goods) และเนื่องจากการท่องเที่ยวต่างประเทศจัดเป็นกิจกรรมที่มีค่าใช้จ่ายสูงและเป็นสินค้าฟุ่มเฟือย ดังนั้นระดับรายได้ของประชากรจึงมีความสำคัญต่อการใช้จ่ายสำหรับการเดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศ เมื่อมีระดับรายได้สูงขึ้นทำให้นักท่องเที่ยวมีค่าใช้จ่ายสำหรับการเดินทางไปท่องเที่ยวต่างประเทศ

เพิ่มขึ้นและส่งผลให้นักท่องเที่ยวเลือกที่จะเดินทางไปท่องเที่ยวต่างประเทศเพิ่มขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้อุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติในประเทศไทยเพิ่มขึ้นด้วย อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณานักท่องเที่ยวต่างชาติที่เป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวหลักของไทย พบว่าส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวจากกลุ่มประเทศที่มีรายได้สูง ดังนั้นแสดงว่านักท่องเที่ยวเหล่านั้นมีศักยภาพสูงในการจับจ่ายใช้สอยเพื่อซื้อสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยว ซึ่งจะส่งผลดีต่อรายได้ด้านการท่องเที่ยวของประเทศไทย

ปัจจัยรองลงมา คือ ระดับราคาโดยเปรียบเทียบ โดยพบว่าระดับราคาโดยเปรียบเทียบมีอิทธิพลต่ออุปสงค์การท่องเที่ยวในทิศทางตรงกันข้าม เมื่อระดับราคาโดยเปรียบเทียบเปลี่ยนแปลงไปร้อยละ 1 จะทำให้อุปสงค์การท่องเที่ยวเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางตรงกันข้ามเท่ากับร้อยละ 1.93 ซึ่งระดับราคาโดยเปรียบเทียบดังกล่าวเป็นราคาหรือเป็นมูลค่าสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวต้องจ่ายขณะที่อยู่ในประเทศไทย ดังนั้นการเพิ่มขึ้นของระดับราคาโดยเปรียบเทียบหมายถึง ราคาสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวในประเทศไทยมีราคาเพิ่มสูงขึ้นหรือมีราคาแพงขึ้นเมื่อเทียบกับประเทศต้นทาง ซึ่งอาจส่งผลต่อการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวต่างชาติในการเดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทย ทั้งนี้นักท่องเที่ยวอาจจะลดการเดินทางหรือเปลี่ยนจุดหมายไปท่องเที่ยวยังประเทศอื่นที่มีราคาต่ำกว่า ดังนั้นจึงอาจส่งผลให้อุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติในประเทศไทยลดลง

ปัจจัยต่อมา คือ อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ โดยพบว่าอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศมีอิทธิพลต่ออุปสงค์การท่องเที่ยวในทิศทางเดียวกัน เมื่ออัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศเปลี่ยนแปลงไปร้อยละ 1 จะทำให้อุปสงค์การท่องเที่ยวเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกันเท่ากับร้อยละ 0.38 นั่นคือ เมื่ออัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศมีค่าเพิ่มขึ้น แสดงถึงมูลค่าเงินสกุลประเทศต้นทางมีค่าสูงขึ้นเมื่อเทียบกับเงินสกุลบาท ทำให้นักท่องเที่ยวต่างชาติมีอำนาจซื้อเพิ่มขึ้นหรือมีเงินสำหรับใช้จ่ายในการซื้อสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวในประเทศไทยเพิ่มขึ้น ซึ่งจะส่งผลต่อการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวที่จะเลือกเดินทางมาท่องเที่ยวยังประเทศไทย จึงทำให้อุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติในประเทศไทยเพิ่มขึ้น

ปัจจัยต่อมา คือ ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง โดยพบว่าค่าใช้จ่ายในการเดินทางมีอิทธิพลต่ออุปสงค์การท่องเที่ยวในทิศทางตรงกันข้าม เมื่อค่าใช้จ่ายในการเดินทางเปลี่ยนแปลงไปร้อยละ 1 จะทำให้อุปสงค์การท่องเที่ยวเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางตรงกันข้ามเท่ากับร้อยละ 0.07 การเพิ่มขึ้นของค่าใช้จ่ายในการเดินทางจะส่งผลต่อการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปัจจุบันทั่วโลกประสบปัญหาวิกฤตราคาน้ำมันที่เพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องทำให้ต้นทุนการขนส่งเพิ่มขึ้นและมีผลกระทบต่อค่าใช้จ่ายในการเดินทางที่เพิ่มสูงขึ้น ทำให้นักท่องเที่ยวอาจจะล

การเดินทางหรือเปลี่ยนจุดหมายไปท่องเที่ยวยังประเทศใกล้ๆ ที่มีค่าใช้จ่ายในการเดินทางต่ำกว่า ซึ่งอาจส่งผลให้อุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติในประเทศไทยลดลง อย่างไรก็ตาม พบว่าค่าใช้จ่ายในการเดินทางมีผลกระทบน้อย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เป็นนักท่องเที่ยวกลุ่มหลักของประเทศไทยส่วนใหญ่มาจากประเทศต้นทางที่ประชากรมีรายได้ค่อนข้างสูงและมีรายได้สูง ดังนั้นถึงแม้ว่าค่าใช้จ่ายในการเดินทางจะเพิ่มสูงขึ้นนักท่องเที่ยวเหล่านั้นก็ยังมีศักยภาพในการเดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทย ประกอบกับในปัจจุบันสายการบินต่างๆ ได้เพิ่มความถี่และเปิดเส้นทางบินใหม่เข้ามายังประเทศไทยและมีการขยายตัวของสายการบินต้นทุนต่ำ ซึ่งทำให้มีการแข่งขันด้านราคา ทำให้นักท่องเที่ยวสามารถลดค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ดังนั้นจึงทำให้ตัวแปรค่าใช้จ่ายในการเดินทางมีอิทธิพลไม่มากนักต่ออุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติในประเทศไทย

4.3 ผลการศึกษาอุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจากกลุ่มประเทศเอเชียและกลุ่มประเทศนอกเอเชีย

ผลการศึกษาอุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจากกลุ่มประเทศเอเชียและกลุ่มประเทศนอกเอเชีย ประกอบด้วย ผลการทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรในแบบจำลองอุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวแต่ละกลุ่มประเทศ โดยการทดสอบพหุสมการโคอินทิเกรชันด้วยวิธีของ Pedroni และวิธีของ Kao และผลการประมาณอุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวแต่ละกลุ่มประเทศ ด้วยวิธี Group-Mean FMOLS ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

4.3.1 ผลการทดสอบพหุสมการโคอินทิเกรชันแบบจำลองอุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจากกลุ่มประเทศเอเชียและกลุ่มประเทศนอกเอเชีย

ตารางที่ 4.6 แสดงผลการทดสอบพหุสมการโคอินทิเกรชันแบบจำลองอุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจากกลุ่มประเทศเอเชีย ด้วยวิธีของ Pedroni

ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบ	Specification		
	None	Intercept	Intercept and Trend
Panel ν - Statistic	1.329524 (0.1648)	0.763734 (0.2980)	0.149955 (0.3945)
Panel ρ - Statistic	0.039764 (0.3986)	0.482734 (0.3551)	0.963725 (0.2507)

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบ	Specification		
	None	Intercept	Intercept and Trend
Panel <i>pp</i> - Statistic	-1.512381 (0.1271)	-1.189420 (0.1967)	-1.440700 (0.1413)
Panel ADF - Statistic	-1.475718 (0.1343)	-1.980133 (0.0562)	-1.438053 (0.1419)
Group ρ - Statistic	1.011851 (0.2391)	1.364732 (0.1572)	1.098460 (0.2182)
Group <i>pp</i> - Statistic	-1.402704 (0.1492)	-1.179158 (0.1991)	-2.546983** (0.0156)
Group ADF - Statistic	-1.161677 (0.2032)	-2.327043** (0.0266)	-3.525288* (0.0008)

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ : ค่า Probability Values แสดงในวงเล็บ

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.6 ผลการทดสอบพาแนลโคอินทิเกรชันแบบจำลองอุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจากกลุ่มประเทศเอเชีย ด้วยวิธีของ Pedroni พบว่าในกรณีที่ทำการทดสอบโดยกำหนดให้มีค่าคงที่ ค่าสถิติ Group ADF - Statistic มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อทำการทดสอบโดยกำหนดให้มีค่าคงที่ และแนวโน้มของเวลา พบว่าค่าสถิติ Group *pp* - Statistic และค่าสถิติ Group ADF - Statistic มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และที่ระดับ 0.01 ตามลำดับ ซึ่งจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก นั่นคือ มีโคอินทิเกรชัน ดังนั้น ตัวแปรในแบบจำลองอุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจากกลุ่มประเทศเอเชียมีโคอินทิเกรชัน หรือมีความสัมพันธ์กัน

จากค่าสถิติ Group *pp* - Statistic และค่าสถิติ Group ADF - Statistic ซึ่งเป็นค่าสถิติแบบ Group Panel Statistics ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่ามีอย่างน้อย 1 ประเทศที่ตัวแปรในแบบจำลองอุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจากกลุ่มประเทศเอเชียมีความสัมพันธ์กัน

ตารางที่ 4.7 แสดงผลการทดสอบพหุเนลโคอินทิเกรชันแบบจำลองอุปสงค์การท่องเที่ยวของ
นักท่องเที่ยวจากกลุ่มประเทศนอกเอเชีย ด้วยวิธีของ Pedroni

ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบ	Specification		
	None	Intercept	Intercept and Trend
Panel ν - Statistic	-1.358587 (0.1585)	0.041523 (0.3986)	-0.495089 (0.3529)
Panel ρ - Statistic	1.153659 (0.2051)	1.058559 (0.2278)	1.356313 (0.1590)
Panel pp - Statistic	1.028402 (0.2351)	0.444522 (0.3614)	0.197443 (0.3912)
Panel ADF - Statistic	1.152711 (0.2053)	0.689985 (0.3144)	0.299957 (0.3814)
Group ρ - Statistic	2.384786** (0.0232)	1.849573 (0.0721)	2.008581 (0.0531)
Group pp - Statistic	2.318460** (0.0271)	0.883025 (0.2701)	0.469464 (0.3573)
Group ADF - Statistic	2.480803** (0.0184)	1.137907 (0.2088)	0.605707 (0.3321)

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ : ค่า Probability Values แสดงในวงเล็บ

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.7 ผลการทดสอบพหุเนลโคอินทิเกรชันแบบจำลองอุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจากกลุ่มประเทศนอกเอเชีย ด้วยวิธีของ Pedroni พบว่าในกรณีที่ทำการทดสอบโดยกำหนดให้ไม่มีค่าคงที่ และแนวโน้มของเวลา ค่าสถิติ Group ρ - Statistic ค่าสถิติ Group pp - Statistic และค่าสถิติ Group ADF - Statistic มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ซึ่งจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก นั่นคือ มีโคอินทิเกรชัน ดังนั้น ตัวแปรในแบบจำลองอุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจากกลุ่มประเทศนอกเอเชียมีโคอินทิเกรชัน หรือมีความสัมพันธ์กัน

จากค่าสถิติ Group ρ - Statistic ค่าสถิติ Group pp - Statistic และค่าสถิติ Group ADF - Statistic ซึ่งเป็นค่าสถิติแบบ Group Panel Statistics ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่ามีอย่างน้อย 1 ประเทศที่

ตัวแปรในแบบจำลองอุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจากกลุ่มประเทศนอกเอเชียมีความสัมพันธ์กัน

ตารางที่ 4.8 แสดงผลการทดสอบพหุคูณโคอินทิเกรชันแบบจำลองอุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจากกลุ่มประเทศเอเชียและกลุ่มประเทศนอกเอเชีย ด้วยวิธีของ Kao

ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบ	Intercept	
	กลุ่มประเทศเอเชีย	กลุ่มประเทศนอกเอเชีย
ADF - Statistic	-2.161222** (0.0153)	-2.795379* (0.0026)

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ : ค่า Probability Values แสดงในวงเล็บ

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.8 ผลการทดสอบพหุคูณโคอินทิเกรชันแบบจำลองอุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจากกลุ่มประเทศเอเชียและกลุ่มประเทศนอกเอเชีย ด้วยวิธีของ Kao พบว่าผลการทดสอบแบบจำลองอุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจากกลุ่มประเทศเอเชีย ค่าสถิติ ADF - Statistic มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก นั่นคือ มีโคอินทิเกรชัน ดังนั้น ตัวแปรในแบบจำลองอุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจากกลุ่มประเทศเอเชียมีโคอินทิเกรชัน หรือมีความสัมพันธ์กัน สำหรับผลการทดสอบแบบจำลองอุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจากกลุ่มประเทศนอกเอเชีย ค่าสถิติ ADF - Statistic มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก นั่นคือ มีโคอินทิเกรชัน ดังนั้น ตัวแปรในแบบจำลองอุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจากกลุ่มประเทศนอกเอเชียมีโคอินทิเกรชัน หรือมีความสัมพันธ์กัน

4.3.2 ผลการประมาณอุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจากกลุ่มประเทศเอเชียและ กลุ่มประเทศนอกเอเชีย

ตารางที่ 4.9 แสดงผลการประมาณอุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจากกลุ่มประเทศเอเชีย
และกลุ่มประเทศนอกเอเชีย

ตัวแปร	กลุ่มประเทศเอเชีย	กลุ่มประเทศนอกเอเชีย
$\ln Y$	1.36 (8.51)*	-4.28 (17.61)*
$\ln TC$	-0.07 (-1.76)***	-0.07 (-1.23)
$\ln RP$	-2.55 (-2.92)*	-1.01 (-3.19)*
$\ln ER$	0.59 (3.18)*	0.07 (0.04)

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ : ค่า t -Statistic แสดงในวงเล็บ

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.10

จากตารางที่ 4.9 ผลการประมาณอุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจากกลุ่มประเทศเอเชียและกลุ่มประเทศนอกเอเชีย มีรายละเอียดดังนี้

อุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจากกลุ่มประเทศเอเชีย

ผลการประมาณอุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจากกลุ่มประเทศเอเชีย พบว่าค่าสถิติของตัวแปรระดับรายได้ของประชากร ระดับราคาโดยเปรียบเทียบ และอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 สำหรับค่าสถิติของตัวแปรค่าใช้จ่ายในการเดินทาง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น ระดับรายได้ของประชากร ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ระดับราคาโดยเปรียบเทียบ และอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ มีอิทธิพลต่ออุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจากกลุ่มประเทศเอเชีย

ปัจจัยที่มีอิทธิพลมากที่สุด คือ ระดับราคาโดยเปรียบเทียบ โดยพบว่าระดับราคาโดยเปรียบเทียบมีอิทธิพลต่ออุปสงค์การท่องเที่ยวในทิศทางตรงกันข้าม เมื่อระดับราคาโดยเปรียบเทียบเปลี่ยนแปลงไปร้อยละ 1 จะทำให้อุปสงค์การท่องเที่ยวเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางตรงกันข้ามเท่ากับร้อยละ 2.55

ปัจจัยรองลงมา คือ ระดับรายได้ของประชากร โดยพบว่าระดับรายได้ของประชากรมีอิทธิพลต่ออุปสงค์การท่องเที่ยวในทิศทางเดียวกัน เมื่อระดับรายได้เปลี่ยนแปลงไปร้อยละ 1 จะทำให้อุปสงค์การท่องเที่ยวเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกันเท่ากับร้อยละ 1.36

ปัจจัยต่อมา คือ อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ โดยพบว่าอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศมีอิทธิพลต่ออุปสงค์การท่องเที่ยวในทิศทางเดียวกัน เมื่ออัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศเปลี่ยนแปลงไปร้อยละ 1 จะทำให้อุปสงค์การท่องเที่ยวเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกันเท่ากับร้อยละ 0.59

ปัจจัยต่อมา คือ ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง โดยพบว่าค่าใช้จ่ายในการเดินทางมีอิทธิพลต่ออุปสงค์การท่องเที่ยวในทิศทางตรงกันข้าม เมื่อค่าใช้จ่ายในการเดินทางเปลี่ยนแปลงไปร้อยละ 1 จะทำให้อุปสงค์การท่องเที่ยวเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางตรงกันข้ามเท่ากับร้อยละ 0.07

อุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจากกลุ่มประเทศนอกเอเชีย

ผลการประมาณอุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจากกลุ่มประเทศนอกเอเชีย พบว่าค่าสถิติของตัวแปรระดับรายได้ของประชากร และระดับราคาโดยเปรียบเทียบ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 สำหรับค่าสถิติของตัวแปรค่าใช้จ่ายในการเดินทาง และอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้น ระดับรายได้ของประชากร และระดับราคาโดยเปรียบเทียบ มีอิทธิพลต่ออุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจากกลุ่มประเทศนอกเอเชีย ส่วนค่าใช้จ่ายในการเดินทาง และอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ ไม่มีอิทธิพลต่ออุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจากกลุ่มประเทศนอกเอเชีย

ปัจจัยที่มีอิทธิพลมากที่สุด คือ ระดับรายได้ของประชากร โดยพบว่าระดับรายได้ของประชากรมีอิทธิพลต่ออุปสงค์การท่องเที่ยวในทิศทางเดียวกัน เมื่อระดับรายได้ของประชากรเปลี่ยนแปลงไปร้อยละ 1 จะทำให้อุปสงค์การท่องเที่ยวเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกันเท่ากับร้อยละ 4.28

ปัจจัยต่อมา คือ ระดับราคาโดยเปรียบเทียบ โดยพบว่าระดับราคาโดยเปรียบเทียบมีอิทธิพลต่ออุปสงค์การท่องเที่ยวในทิศทางตรงกันข้าม เมื่อระดับราคาโดยเปรียบเทียบเปลี่ยนแปลงไปร้อยละ 1 จะทำให้อุปสงค์การท่องเที่ยวเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางตรงกันข้ามเท่ากับร้อยละ 1.01

ดังนั้นสามารถสรุปปัจจัยที่มีอิทธิพลต่ออุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจากกลุ่มประเทศเอเชียและกลุ่มประเทศนอกเอเชีย ได้ดังนี้

ระดับรายได้ของประชากร มีอิทธิพลต่ออุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจากกลุ่มประเทศนอกเอเชียมากกว่ากลุ่มประเทศเอเชีย เนื่องจากนักท่องเที่ยวจากกลุ่มประเทศนอกเอเชียเป็นกลุ่มตลาดระยะไกล ซึ่งการเดินทางมาท่องเที่ยวยังประเทศไทยต้องเสียค่าใช้จ่ายค่อนข้างสูง ดังนั้นระดับรายได้ที่เพิ่มสูงขึ้นจะส่งผลต่อการตัดสินใจเดินทางมาเที่ยวประเทศไทยเพิ่มขึ้น ประกอบกับนักท่องเที่ยวจากกลุ่มประเทศดังกล่าว เช่น นักท่องเที่ยวจากกลุ่มประเทศยุโรปนิยมที่จะท่องเที่ยวในแถบยุโรป ส่วนนักท่องเที่ยวกลุ่มประเทศอเมริกานิยมที่จะท่องเที่ยวในกลุ่มประเทศแถบยุโรป อเมริกา และหมู่เกาะต่างๆ ในทะเลแคริบเบียน มากกว่าท่องเที่ยวในประเทศแถบเอเชีย โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศไทยเนื่องจากอยู่ห่างไกล เมื่อมีรายได้เพิ่มขึ้นทำให้นักท่องเที่ยวมีศักยภาพในการเดินทางท่องเที่ยวในระยะทางไกลๆ รวมถึงประเทศไทยเพิ่มขึ้น ในขณะที่นักท่องเที่ยวจากกลุ่มประเทศเอเชียถือเป็นกลุ่มตลาดระยะใกล้ซึ่งนิยมมาท่องเที่ยวในประเทศไทยเพราะสะดวกและค่าใช้จ่ายไม่สูงมาก เมื่อมีรายได้เพิ่มขึ้นอาจจะมีนักท่องเที่ยวบางส่วนที่เดินทางมาเที่ยวประเทศไทยเพิ่มขึ้น และอาจจะมีส่วนที่เดินทางไปท่องเที่ยวในระยะทางไกลๆ เพิ่มขึ้น

ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง มีอิทธิพลต่ออุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจากกลุ่มประเทศเอเชีย แต่ไม่มีอิทธิพลต่ออุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจากกลุ่มประเทศนอกเอเชีย สำหรับนักท่องเที่ยวจากกลุ่มประเทศนอกเอเชียเป็นนักท่องเที่ยวที่มีรายได้สูง ประกอบกับการเดินทางมาท่องเที่ยวยังประเทศไทยต้องเสียค่าใช้จ่ายในการเดินทางค่อนข้างสูงอยู่แล้ว ดังนั้นนักท่องเที่ยวจึงมีศักยภาพและมีความสามารถในการจ่ายค่าเดินทางที่สูง นอกจากนี้ยังพบว่านักท่องเที่ยวจากกลุ่มประเทศนอกเอเชียนิยมมาท่องเที่ยวในประเทศไทยน้อยกว่าประเทศแถบยุโรป อเมริกา และหมู่เกาะต่างๆ ในทะเลแคริบเบียน ดังนั้นนักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยจะต้องมีความชื่นชอบและเต็มใจที่จะจ่ายค่าเดินทาง ประกอบกับในปัจจุบันสายการบินต่างๆ ได้มีการขยายความถี่และเปิดเส้นทางบินใหม่เพื่อเข้ามายังประเทศไทย รวมถึงการเปิดเที่ยวบินตรงของสายการบินต้นทุนต่ำต่างๆ มายังประเทศไทย เช่น การเปิดเที่ยวบินตรงจากออสเตรเลียมายังประเทศไทย รวมทั้งการเพิ่มจำนวนเที่ยวบินทั้งเที่ยวบินประจำและเที่ยวบินเช่าเหมาลำสนับสนุนการเดินทางมายังประเทศไทยในหลายเส้นทาง ส่งผลให้เกิดการแข่งขันด้านราคาทำให้ลดค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ดังนั้นค่าใช้จ่ายในการเดินทางจึงไม่มีอิทธิพลต่ออุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจากกลุ่มประเทศนอกเอเชีย สำหรับนักท่องเที่ยวจากกลุ่มประเทศเอเชียถึงแม้ว่าจะนิยมเดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทยเพราะเสียค่าใช้จ่ายไม่แพงแต่หากค่าใช้จ่ายในการเดินทางเพิ่มขึ้นนักท่องเที่ยวอาจเปลี่ยนเส้นทางท่องเที่ยวไปยังประเทศอื่นๆ ในแถบเอเชียที่มี

ค่าใช้จ่ายถูกกว่า หรืออาจเปลี่ยนไปท่องเที่ยวระยะทางไกลซึ่งมีค่าใช้จ่ายในการเดินทางใกล้เคียงกับที่มาท่องเที่ยวในประเทศไทย

ระดับราคาโดยเปรียบเทียบ มีอิทธิพลต่ออุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจากกลุ่มประเทศเอเชียมากกว่ากลุ่มประเทศนอกเอเชีย ทั้งนี้เนื่องจากนักท่องเที่ยวจากกลุ่มประเทศเอเชียนิยมมาท่องเที่ยวในประเทศไทยและมีจำนวนมากเมื่อเทียบกับกลุ่มประเทศนอกเอเชีย ดังนั้นเมื่อระดับราคาโดยเปรียบเทียบของสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวในประเทศไทยเพิ่มสูงขึ้นจะส่งผลต่ออุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจากกลุ่มประเทศเอเชียมากกว่า ซึ่งนักท่องเที่ยวจากกลุ่มประเทศเอเชียอาจจะลดการเดินทางหรือเปลี่ยนจุดหมายไปท่องเที่ยวยังประเทศอื่นในแถบเอเชียที่มีราคาต่ำกว่า เช่น ประเทศมาเลเซีย และเวียดนาม ซึ่งเป็นคู่แข่งทางด้านการท่องเที่ยวของประเทศไทยและมีอัตราการเจริญเติบโตด้านการท่องเที่ยวที่เพิ่มสูงขึ้น รวมทั้งอาจตัดสินใจไปเที่ยวยังภูมิภาคอื่นๆ เพิ่มขึ้น สำหรับนักท่องเที่ยวจากกลุ่มประเทศนอกเอเชีย พบว่านิยมไปท่องเที่ยวยังประเทศแถบยุโรป และอเมริกา มากกว่าประเทศไทย ดังนั้นเมื่อระดับราคาโดยเปรียบเทียบเพิ่มขึ้นอาจทำให้นักท่องเที่ยวชะลอการเดินทางมาท่องเที่ยวยังประเทศไทยหรืออาจไปท่องเที่ยวในประเทศแถบยุโรป และอเมริกา เพิ่มขึ้น นอกจากนี้อาจเปลี่ยนจุดหมายไปท่องเที่ยวยังประเทศอื่นในแถบเอเชียที่มีราคาต่ำกว่า

อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ มีอิทธิพลต่ออุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจากกลุ่มประเทศเอเชีย แต่ไม่มีอิทธิพลต่ออุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจากกลุ่มประเทศนอกเอเชีย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักท่องเที่ยวกลุ่มประเทศนอกเอเชียเป็นนักท่องเที่ยวที่มีรายได้สูงและส่วนใหญ่จะสูงกว่านักท่องเที่ยวกลุ่มประเทศเอเชีย ดังนั้นถึงแม้อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศลดลงหรือมูลค่าเงินสกุลประเทศต้นทางมีค่าลดลงเมื่อเทียบกับเงินสกุลบาททำให้นักท่องเที่ยวมีอำนาจซื้อลดลงก็อาจไม่ส่งผลต่อการตัดสินใจมาท่องเที่ยวในประเทศไทย ทั้งนี้เนื่องจากนักท่องเที่ยวเหล่านั้นยังคงมีศักยภาพในการเดินทางมาท่องเที่ยว ประกอบกับนักท่องเที่ยวจากกลุ่มประเทศนอกเอเชียนิยมมาท่องเที่ยวในประเทศไทยน้อยกว่าการท่องเที่ยวในประเทศแถบยุโรป อเมริกา และหมู่เกาะต่างๆ ในทะเลแคริบเบียน โดยจำนวนนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวยังประเทศไทยมีน้อยมากเมื่อเทียบกับจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศ นอกจากนี้มูลค่าของเงินสกุลต่างๆ ของประเทศนอกเอเชียส่วนใหญ่ค่อนข้างแข็งและไม่ผันผวนไปตามเงินสกุลอื่น ดังนั้นจึงทำให้อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศไม่มีอิทธิพลต่อนักท่องเที่ยวจากกลุ่มประเทศนอกเอเชีย สำหรับนักท่องเที่ยวจากกลุ่มประเทศเอเชีย ถึงแม้ว่าจะเป็นนักท่องเที่ยวที่มีรายได้ปานกลางค่อนข้างสูงและรายได้สูง แต่มูลค่าของเงินสกุลต่างๆ ของประเทศเอเชียส่วนใหญ่ค่อนข้างอ่อนและผันผวนไปตามเงินสกุลอื่น โดยเฉพาะดอลลาร์สหรัฐ ดังนั้นการเปลี่ยนแปลง

ของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศจึงอาจส่งผลกระทบต่ออุปสงค์การท่องเที่ยว เมื่ออัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศลดลงอาจทำให้นักท่องเที่ยวชะลอการเดินทางหรือเปลี่ยนจุดหมายไปท่องเที่ยวยังประเทศอื่น

4.3.3 ผลการประมาณอุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจากประเทศต้นทางแต่ละประเทศ

การประมาณค่าแบบจำลองพหุคูณโคอินทิเกรชันด้วยวิธี Group-Mean FMOLS เป็นการประมาณค่าจากผลรวมของตัวประมาณค่า FMOLS ซึ่งประมาณได้จากข้อมูลอนุกรมเวลาของแต่ละประเทศ ดังนั้นการประมาณอุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวต่างชาติในประเทศไทย คือผลรวมของตัวประมาณค่า FMOLS ที่ประมาณได้จากอุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจากประเทศต้นทางแต่ละประเทศ ซึ่งผลการประมาณอุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจากประเทศต้นทางแต่ละประเทศ ด้วยวิธี FMOLS มีดังนี้

ตารางที่ 4.10 แสดงผลการประมาณอุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจากประเทศต้นทางแต่ละประเทศ

ประเทศ	ตัวแปร			
	$\ln Y$	$\ln TC$	$\ln RP$	$\ln ER$
มาเลเซีย	0.87 (1.84)***	0.01 (0.19)	0.22 (0.13)	0.21 (0.34)
ญี่ปุ่น	1.97 (3.92)*	-0.16 (-1.50)	1.23 (2.47)**	0.09 (0.31)
เกาหลี	1.29 (2.82)*	0.03 (0.22)	-10.48 (-4.06)*	0.63 (0.79)
จีน	1.62 (5.18)*	-0.15 (-0.66)	-2.35 (-2.13)**	-0.08 (-0.15)
สิงคโปร์	0.52 (1.71)**	-0.17 (-2.91)*	3.02 (3.05)*	-0.53 (-1.13)
สหราชอาณาจักร	4.29 (8.72)*	-0.03 (-0.29)	-1.03 (-1.29)	0.13 (0.38)

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

ประเทศ	ตัวแปร			
	$\ln Y$	$\ln TC$	$\ln RP$	$\ln ER$
สหรัฐอเมริกา	3.55 (15.64)*	-0.00 (-0.03)	-0.99 (-2.19)**	0.04 (0.23)
ออสเตรเลีย	3.10 (6.80)*	-0.11 (-0.81)	-1.49 (-2.41)**	0.33 (0.57)
เยอรมนี	6.19 (4.06)*	-0.14 (-1.33)	-0.52 (-0.48)	-0.20 (-1.10)
ไต้หวัน	1.87 (5.38)*	0.03 (0.33)	-6.92 (-6.62)*	3.19 (7.63)*

ที่มา : จากการคำนวณ

หมายเหตุ : ค่า t -Statistic แสดงในวงเล็บ

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.10

จากตารางที่ 4.10 ผลการประมาณอุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจากประเทศต้นทางแต่ละประเทศ มีรายละเอียดดังนี้

เมื่อพิจารณาค่าสถิติของตัวแปรต่างๆ พบว่าค่าสถิติของตัวแปรระดับรายได้ของประชากรในประเทศญี่ปุ่น เกาหลี จีน สหราชอาณาจักร สหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย เยอรมนี และไต้หวัน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ระดับรายได้ของประชากรในประเทศสิงคโปร์ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และระดับรายได้ของประชากรในประเทศมาเลเซีย มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.10 ดังนั้น ระดับรายได้ของประชากรมีอิทธิพลต่ออุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจากประเทศต้นทางทุกประเทศ

ค่าสถิติของตัวแปรค่าใช้จ่ายในการเดินทางของนักท่องเที่ยวจากประเทศสิงคโปร์ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ดังนั้น ค่าใช้จ่ายในการเดินทางมีอิทธิพลต่ออุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจากประเทศสิงคโปร์เพียงประเทศเดียว

ค่าสถิติของตัวแปรระดับราคาโดยเปรียบเทียบของประเทศเกาหลี สิงคโปร์ และไต้หวัน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และระดับราคาโดยเปรียบเทียบของประเทศญี่ปุ่น จีน

สหรัฐอเมริกา และออสเตรเลีย มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น ระดับราคาโดยเปรียบเทียบมีอิทธิพลต่ออุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจากประเทศต้นทางดังกล่าว

ค่าสถิติของตัวแปรอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศของประเทศไต้หวัน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ดังนั้น อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศมีอิทธิพลต่ออุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจากประเทศไต้หวันเพียงประเทศเดียว

ตารางที่ 4.11 แสดงขนาดผลกระทบของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่ออุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจากประเทศต้นทางแต่ละประเทศ

ประเทศ	ระดับรายได้ ของประชากร ($\ln Y$)	ค่าใช้จ่าย ในการเดินทาง ($\ln TC$)	ระดับราคาโดย เปรียบเทียบ ($\ln RP$)	อัตราแลกเปลี่ยน เงินตรา ต่างประเทศ ($\ln ER$)
มาเลเซีย	0.87	-	-	-
ญี่ปุ่น	1.97	-	1.23	-
เกาหลี	1.29	-	-10.48	-
จีน	1.62	-	-2.35	-
สิงคโปร์	0.52	-0.17	3.02	-
สหราชอาณาจักร	4.29	-	-	-
สหรัฐอเมริกา	3.55	-	-0.99	-
ออสเตรเลีย	3.10	-	-1.49	-
เยอรมนี	6.19	-	-	-
ไต้หวัน	1.87	-	-6.92	3.19

ที่มา : สรุปรวมจากการคำนวณ

ดังนั้นสามารถสรุปปัจจัยที่มีอิทธิพลต่ออุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจากประเทศต้นทางแต่ละประเทศ ได้ดังนี้

ระดับรายได้ของประชากรมีอิทธิพลต่ออุปสงค์การท่องเที่ยวของประเทศต้นทางทุกประเทศ โดยมีอิทธิพลต่ออุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจากประเทศเยอรมนีมากที่สุด รองลงมาคือ สหราชอาณาจักร สหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย ญี่ปุ่น ไต้หวัน จีน เกาหลี มาเลเซีย และสิงคโปร์ ตามลำดับ ซึ่งจะเห็นได้ว่าระดับรายได้มีอิทธิพลมากต่อประเทศต้นทางที่มีระยะทางไกล และมีอิทธิพลน้อยต่อประเทศต้นทางที่มีระยะทางใกล้ ทั้งนี้เนื่องจากการท่องเที่ยวต่างประเทศต้องเสียค่าใช้จ่ายค่อนข้างสูง รวมทั้งหากต้องการท่องเที่ยวระยะทางไกลก็ต้องใช้ค่าใช้จ่ายมากกว่าการท่องเที่ยวระยะทางใกล้ ดังนั้นระดับรายได้จึงมีความสำคัญต่อการใช้จ่ายสำหรับการเดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศ เมื่อมีระดับรายได้สูงขึ้นทำให้นักท่องเที่ยวมีค่าใช้จ่ายสำหรับการเดินทางไปท่องเที่ยวต่างประเทศเพิ่มขึ้นและอาจจะเดินทางท่องเที่ยวระยะทางไกลเพิ่มขึ้น

ค่าใช้จ่ายในการเดินทางมีอิทธิพลต่ออุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจากประเทศสิงคโปร์เพียงประเทศเดียว ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากในปัจจุบันสายการบินต่างๆ ได้มีการขยายความถี่และเปิดเส้นทางบินใหม่เข้ามายังประเทศไทย รวมทั้งการเปิดเที่ยวบินตรงของสายการบินต้นทุนต่ำต่างๆ นอกจากนี้การเพิ่มจำนวนเที่ยวบินทั้งเที่ยวบินประจำและเที่ยวบินเช่าเหมาลำที่เดินทางมายังประเทศไทย ส่งผลให้มีการแข่งขันด้านราคาและส่วนลดพิเศษต่างๆ ซึ่งทำให้ลดต้นทุนค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ประกอบกับนักท่องเที่ยวกลุ่มหลักของประเทศไทยส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวที่มีรายได้สูง ดังนั้นจึงมีความสามารถในการจ่ายค่าเดินทางถึงแม้ว่าราคาจะเพิ่มขึ้น นอกจากนี้โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศมาเลเซียซึ่งมีพรมแดนติดต่อกับประเทศไทย ทำให้การเดินทางสะดวกสบายและมีค่าใช้จ่ายในการเดินทางไม่มากนัก ดังนั้นจึงทำให้ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไม่มีอิทธิพลต่ออุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจากประเทศอื่น สำหรับประเทศสิงคโปร์ถึงแม้ว่าระดับรายได้ของประชากรจะสูง และมีสายการบินต้นทุนต่ำมายังประเทศไทย แต่ในขณะเดียวกันก็มีการเปิดเส้นทางสายการบินต้นทุนต่ำไปยังประเทศอื่นๆ เช่น ประเทศออสเตรเลีย และนิวซีแลนด์ ประกอบกับสัดส่วนของนักท่องเที่ยวสิงคโปร์ที่มาท่องเที่ยวในประเทศไทยในปี ค.ศ. 2006 มีสูงกว่าร้อยละ 15 ของจำนวนประชากรของประเทศสิงคโปร์ทั้งหมด ซึ่งมากที่สุดเมื่อเทียบกับประเทศต้นทางหลักอื่นๆ ดังนั้นเมื่อค่าใช้จ่ายในการเดินทางเพิ่มขึ้นอาจทำให้นักท่องเที่ยวบางส่วนเปลี่ยนเส้นทางไปเที่ยวแหล่งใหม่ๆ ในประเทศอื่นๆ ที่มีค่าใช้จ่ายใกล้เคียงกับมาท่องเที่ยวในประเทศไทย เช่น ประเทศจีน ออสเตรเลีย และเวียดนาม เป็นต้น

ระดับราคาโดยเปรียบเทียบมีอิทธิพลต่ออุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจากประเทศต้นทางต่างๆ แตกต่างกัน 2 แบบ คือ อิทธิพลในทิศทางตรงข้าม ซึ่งมีอิทธิพลต่ออุปสงค์การ

ท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจากประเทศเกาหลีมากที่สุด รองลงมา คือ ไต้หวัน จีน ออสเตรเลีย และสหรัฐอเมริกา ตามลำดับ ดังนั้นเมื่อระดับราคาโดยเปรียบเทียบเพิ่มขึ้น นั่นคือ ระดับราคาสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวในประเทศไทยสูงขึ้น ทำให้นักท่องเที่ยวจากประเทศต้นทางดังกล่าวชะลอการเดินทางหรือเปลี่ยนจุดหมายไปเที่ยวยังประเทศอื่นที่ถูกกว่า และอิทธิพลในทิศทางเดียวกัน ซึ่งมีอิทธิพลต่ออุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจากประเทศสิงคโปร์มากที่สุด รองลงมา คือ ญี่ปุ่น ทั้งนี้เนื่องจากนักท่องเที่ยวจากประเทศดังกล่าวมีระดับรายได้สูงเป็นอันดับสองและอันดับแรกของประเทศต้นทางหลักในเอเชียที่เดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทยจึงทำให้มีศักยภาพในการเดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทย โดยสัดส่วนของนักท่องเที่ยวสิงคโปร์ที่มาท่องเที่ยวในประเทศไทยมีปริมาณสูงเมื่อเทียบกับจำนวนประชากรของประเทศสิงคโปร์ทั้งหมด นอกจากนี้อุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจากประเทศญี่ปุ่นมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นและมีแนวโน้มที่จะเดินทางท่องเที่ยวในกลุ่มประเทศแถบเอเชียซึ่งมีระยะทางใกล้ๆ เพิ่มมากขึ้น ส่วนหนึ่งก็เนื่องมาจากปัญหาทางด้านวิกฤตพลังงานที่ทำให้ค่าเดินทางสูงขึ้น โดยนักท่องเที่ยวจากประเทศญี่ปุ่นที่มาท่องเที่ยวในประเทศไทยมีมากเป็นอันดับสองรองจากประเทศมาเลเซีย และมีจำนวนสูงเมื่อเทียบกับจำนวนนักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่นทั้งหมดที่เดินทางไปท่องเที่ยวยังต่างประเทศ ประกอบกับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่ส่วนใหญ่จะเป็นประเภทซื้อซ้ำ โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวจากประเทศสิงคโปร์ที่มีปริมาณซื้อซ้ำสูงถึงร้อยละ 80 ของนักท่องเที่ยวจากสิงคโปร์ทั้งหมด ซึ่งจะนิยมเดินทางมาเที่ยวพักผ่อนช่วงวันหยุดในประเทศไทยทำให้มีการใช้จ่ายเพื่อซื้อสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวค่อนข้างสูงเมื่อเทียบกับประเทศอื่นๆ ดังนั้นถึงแม้ว่าระดับราคาสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวในประเทศไทยจะสูงขึ้นนักท่องเที่ยวจากประเทศสิงคโปร์และญี่ปุ่นก็ยังนิยมที่จะเดินทางมาเที่ยวในประเทศไทย สำหรับประเทศมาเลเซีย สหราชอาณาจักร และเยอรมนี พบว่าระดับราคาโดยเปรียบเทียบไม่มีอิทธิพลต่ออุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจากประเทศดังกล่าว ทั้งนี้เนื่องจากนักท่องเที่ยวจากประเทศมาเลเซียนิยมที่จะเดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทยเพราะมีพรมแดนติดต่อกันทำให้การเดินทางมีความสะดวกสบายและมีค่าใช้จ่ายไม่แพง นอกจากนี้จำนวนนักท่องเที่ยวจากประเทศสหราชอาณาจักร และเยอรมนี ที่มาท่องเที่ยวในประเทศไทยมีน้อยเมื่อเทียบกับประชากรทั้งหมดและเมื่อเทียบกับจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งหมดที่เดินทางไปเที่ยวยังต่างประเทศ โดยนักท่องเที่ยวจากประเทศยุโรปนิยมที่จะเดินทางท่องเที่ยวในประเทศแถบยุโรปเป็นส่วนใหญ่มีเพียงไม่มากที่จะเดินทางมาเที่ยวยังประเทศไทย ซึ่งนักท่องเที่ยวดังกล่าวเป็นนักท่องเที่ยวกลุ่มหลักของภาคใต้ของประเทศไทยและส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวประเภทซื้อซ้ำถึงแม้ว่าระดับราคาโดยเปรียบเทียบจะเปลี่ยนแปลงจำนวนนักท่องเที่ยวจากประเทศดังกล่าวก็ไม่เปลี่ยนแปลงมาก

อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศมีอิทธิพลต่ออุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจากประเทศไต้หวันเพียงประเทศเดียว ส่วนประเทศอื่นๆ พบว่าอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศไม่มีอิทธิพลต่ออุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจากประเทศดังกล่าว ทั้งนี้อาจเนื่องจากนักท่องเที่ยวมีระดับรายได้ค่อนข้างสูงและรายได้สูง ดังนั้นถึงแม้อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศลดลงหรือมูลค่าเงินสกุลประเทศต้นทางมีค่าลดลงเมื่อเทียบกับเงินสกุลบาท ซึ่งทำให้นักท่องเที่ยวมีอำนาจซื้อลดลงก็อาจไม่ส่งผลต่อการตัดสินใจมาท่องเที่ยวในประเทศไทย เนื่องจากนักท่องเที่ยวเหล่านั้นยังคงมีศักยภาพในการเดินทางมาท่องเที่ยว รวมทั้งมูลค่าของเงินสกุลประเทศต้นทางของนักท่องเที่ยวบางประเทศ เช่น สหรัฐอเมริกา สหราชอาณาจักร และเยอรมนี ค่อนข้างแข็งและไม่ผูกติดกับเงินสกุลอื่น นอกจากนี้การเกิดวิกฤตเศรษฐกิจและวิกฤตทางการเงินในภูมิภาคเอเชียในปี ค.ศ. 1997 ทำให้เศรษฐกิจในภูมิภาคเอเชียตกต่ำต่อเนื่องนานหลายปีและส่งผลต่อความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ ซึ่งทำให้มูลค่าของเงินตราสกุลต่างๆ รวมทั้งเงินสกุลบาทของประเทศไทยอ่อนค่าลงเมื่อเทียบกับดอลลาร์สหรัฐ ดังนั้นจึงทำให้อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศในภูมิภาคเอเชียและประเทศไทยไม่เปลี่ยนแปลงมากนักเพราะมูลค่าของเงินลดลงเช่นเดียวกัน แต่สำหรับประเทศไต้หวันพบว่าในช่วงวิกฤตดังกล่าวเป็นเพียงประเทศเดียวในภูมิภาคเอเชียที่ได้รับอิทธิพลน้อยที่สุด การผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนน้อยกว่าประเทศอื่นๆ และสามารถฟื้นตัวได้อย่างรวดเร็ว ทั้งนี้เนื่องจากอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศของประเทศไต้หวัน เมื่อเทียบกับดอลลาร์สหรัฐมีความยืดหยุ่นมากกว่าและมีการเปลี่ยนแปลงอย่างช้าๆ จึงทำให้อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศระหว่างประเทศไต้หวันและประเทศไทยเปลี่ยนแปลงมาก ดังนั้นจึงอาจทำให้อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศอิทธิพลต่ออุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจากประเทศไต้หวัน เมื่ออัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศระหว่างประเทศไทยต่อประเทศไต้หวันมีค่าเพิ่มขึ้น แสดงถึงมูลค่าเงินสกุลประเทศไต้หวันมีค่าสูงขึ้นเมื่อเทียบกับเงินสกุลบาท ทำให้นักท่องเที่ยวจากประเทศไต้หวันมีอำนาจซื้อเพิ่มขึ้นหรือมีเงินสำหรับใช้จ่ายในการซื้อสินค้าและบริการในประเทศไทยเพิ่มขึ้น ซึ่งส่งผลต่อการตัดสินใจของนักท่องเที่ยวที่จะเลือกเดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทยเพิ่มขึ้น และทำให้อุปสงค์การท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจากประเทศไต้หวันเพิ่มขึ้น